

Bir Dua Gibi

– NEJAT HOCA · 25 Şubat 2025

Gecenin karanlığına sinmiş bir dua gibi
yağar üzerime kelimelerin rahmeti,
şiiir olup dökülür kalemimden
ve hayat,
eksilse de zamanın avuçlarında,
yeniden filizlenir bir umudun kıyısında.
Sevda, ebedi bir baharın eşiğinde
gözleriyle konuşan sessiz bir şiiir,
bir gül yaprağının titrek hatırası gibi
ruhuma düşer,
ve ben, her harfte, her dizede
Rabbimin bahşettiği aşkı solurum.
Sonsuzluğun teline asılı bir ezgi olur kalbim,
sancıyla yoğrulmuş her dize
sevgiden doğar,
ve hayat,
acıyla pişen bir ekmek misali
yine de doyurur umudunu taşıyanı.
Şiiir,

kanat açan bir serçenin duasında saklı,
bazen yere düşen bir yaprak,
bazen sabahı muştulayan seher yeli...
Ve ben,
kalemimden süzülen her heceyle
varlığın özüne sarılıyorum.
Rabbimin kudretinde saklıdır
her dizedeki mana,
her bakıştaki merhamet,
ve her umut,
şiiirin nefesiyle yeniden doğar...
alperen